

Sušický rockový puls LXXV. (3/2008): **MORTIFILIA "Druhý zásah mordparty"**

O známém faktu, že doma není nikdo prorokem, se v Sušici během let přesvědčily dvě kapely, které to ze všech místních dotáhly zatím nejdál - Orchestra k debutu "Beauty In Detail" (květen 2008) a Mortifilia ke druhé řadové desce "Embrace" (srpen 2008). Obě aktuální alba jsou v rámci zdaleka nikoliv jen sušické, ale tuzemské rockové hudby silně nadprůměrná a nadmíru ojedinělá. Jistou zajímavostí přichystaných rozhovorů se možná stane fakt identických univerzálních otázek pro dvě žánrově velice rozdílné kapely. Za Mortifilii odpovídal baskytarista Stanislav Makrlík.

Představte ve zkratce celému spektru čtenářů Sušických novin vaši kapelu.

Naše kapela hraje tvrdou metalovou muziku. Sami svůj styl nazýváme „Death metal ze Šumavy“. Jsme prostě čtyři, dnes už starší kluci, které baví svižná muzika.

Letos jste vydali oficiální album. Popište jej svými slovy. Proč by si jej lidé měli koupit?

Nové album je dalším posunem v našem vývoji. Je rozmanitější než album předchozí a stojí za ním spousta, dle našeho názoru, dobře odvedené práce. Koupit by si ho měli fandové především proto, abychom měli zpětný impuls, že se naše muzika někomu líbí a má smysl dále hrát. Podpoří tím i naše náklady spojené s natáčením a další možnosti.

Album vydává label, nebo-li vydavatelská firma. Můžete ji představit? Jakým způsobem došlo ke kontraktu?

Album vydala španělská vydavatelská firma Mondongo Canibale Records. Tato firma nás oslovila na základě poslechu našeho dema "Christ Hunt". My tehdy hledali vydavatele naší první desky a došlo k dohodě. Mnoho práce v tomto odvedl náš manažer František „Berry“ Březina.

V jakém nákladu album vyšlo, jakou má distribuci a jakým tempem se prodává?

Nové album vyšlo v prvním nákladu tisíc kusů a distribuce probíhá na více frontách. O distribuci v zahraničí i tuzemsku se stará vydavatelská společnost. Z naší strany probíhá prodej hlavně na koncertech a v e-shopu Magick Disk Musick. O prodejnosti máme v tuto chvíli přehled jen z koncertů a webu, a tam si nestěžujeme - během pár měsíců od vydání jsou téměř dvě stovky pryč.

Jste koncertně poměrně vytížená skupina. Průměrně jak často hrajete a kde jste letos byli nejdál? Obecně jaké jsou vaše podmínky?

Snažíme se koncertovat alespoň čtyřikrát v měsíci, ale ne vždy to vyjde. Nejdál jsme letos hráli v Havířově u Ostravy. Naše letošní minimální podmínky jsou stanovené na 2500,- Kč / koncert, což si myslím, že při nynějších cenách není vůbec moc.

Jak na nový materiál reaguje koncertní publikum?

Na koncertech hrajeme z nové desky šest skladeb a publikum na ně reaguje vesměs kladně.

Hodně se líbí obě skladby, ke kterým máme videoklip. Jeden je k dispozici na YouTube a druhý, který je hraný, budou fanoušci moci vidět na Óčku pravděpodobně ještě tento rok. Letos v prosinci vyjde i na kompilačním DVD časopisu Pařát.

Co všechno pro vaši kapelu znamená sušická rocková scéna? Co vám dala a co vzala?

Sušická scéna pro nás znamená

místo, kde jsme vyrůstali a většina z nás tu prošla několika kapelami a projekty. Dala nám spoustu dobrých vzpomínek.

Jak často koncertujete v Sušici a kdy se nadějeme nejbližšího domácího koncertu?

Doma hrajeme každoročně nejvíce v létě v rámci různých festivalů na Santosu. Letos v Sušici už asi nevystoupíme, tak snad někdy v první polovině příštího roku. Jinak je již potvrzena naše účast na nedalekém festivalu Basinfirefest 2009 ve Spáleném Poříčí, který proběhne 3. - 5. 7. 2009.

Kdy můžeme očekávat další desku a jakým směrem se bude ubírat?

Chtěli bychom dodržet cyklus dva a půl roku, ale vše záleží na mnoha faktorech, z nichž některé nedokážeme sami ovlivnit. Ubírat se bude svižným tempem dopředu. Chceme být hlavně dobrá parta a dělat muziku, která nás baví.

*Otázky kladl: **ROSTISLAV ZEMEN***

*Autor fotografií: **JAN KAVALE***

MORTIFILIA "Embrace"

2008-08-08 Mondongo Canibale Records

Třetí léto od svého debutu vydala Mortifilia druhé album opět ve Španělsku. Kompozice na něm obsažené jsou složitější a uvolněnější, avšak ve tvrdosti a melodice zůstává v death metalovém baráku vše na svém místě. Zvuk z Hellsoundu opět porcuje na kusy, je hodně daleko, ovšem nikoliv na konci svých možností. Témata textů v angličtině nejsou nijak radostná, jimi popisované nejtemnější stránky lidského života a společnosti (např. války, pedofilie, vraždy) pobaví jen cynickou zřůdu. Závěrečná skladba "Behind The Glassdoor" třeba přibližuje (a pochopitelně patřičně odsuzuje) skutečnou, hrůznou událost ze sušické porodnice z konce 50. let minulého století. Dvojka "Embrace"

velice slušně obhájila ceněný debut "Redemption" a půda pro třetí album - které příslovečně definitivně „rozhodne“ o kapele - je tak velice slušně nakypřená, již dávno bezpečně zbavená všech plev a kamení. **-RORY ZET-**